Nr. 16. Poniedziałek, 11. lutego 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

W lesie majętności Sierniki

powiat Wągrowiec, p. Rogoźno. st. kol. Rogoźno (6 km) jest na sprzedaż z tegorocznego wyrębu następujące

drewno użytkowe sosnowe:

z oddz. 38 — 223,18 m3: I kl. 9,63 m3, II kl. 29,04 m3, III kl. 164,89 m3, IV kl. 19,62 m3.

z oddz. 27 — ca 440,00 m3: I kl. ca 20,00 m3, II kl. ca 50,00 m3, III kl. ca 120,00 m3, IV kl. ca 250,00 m3.

świerkowe — oddz. 38 — 49,57 m3: I kl. 3,54 m3, II kl. 11,09 m3, III kl 34,18 m3, IV kl. 0,76 m3.

Drzewo jest wyrobione i może być każdego czasu w lesie obejrzane za poprzedniem zgłoszeniem się w Zarządzie majętności Sierniki.

Piśmienne oferty w zamkniętych kopertach z napisem „Submisja Sierniki" z podaniem ceny za 1 m3 na każdą klasę loco las, należy nadesłać do niżej podpisanego Wydziału Leśnictwa najpóźniej do **dnia 16. lutego** 1929 r. przed południem g dz. 11-tej, otwarcie ofert nastąpi godz. później.

Wybór kupców i zatwierdzenie ofert zastrzega sobie właściciel lasu, względnie jego pełnomocnik.

Oferenci są obowiązani do uznania warunków sprzedaży, które na życzenie wysyłamy za zwrotem 1,00 zł kosztów.

Wielkopolska Izba Rolnicza
224 Wydział Leśnictwa

Nr. 16. Poniedziałek, 11. lutego 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na luty 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 60 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 0 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 65 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa) OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 60 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Dlaczego surowiec w zachodniej Polsce jest najdroższy.

Oscylacja cen na mat. tarte na rynku pomorskim i poznańskim, jaka dokonywuje się od dłuższego czasu w wąskich granicach, ustalając je na naogół niezmienionym poziomie w porównaniu do cen w sezonie jesiennym, podczas gdy wahanie wskaźnika cen surowca w zachodnich Dyrekcjach Lasów Państwowych wykazuje tendencję ku zwyżce, stanowią podstawę przykrej sytuacji gospodarczej, w jakiej znajduje się zachodnio - polski przemysł tartaczny.

Nic chyba nie jest w stanie zahamować rozwój tartacznictwa w takiej mierze, żeby następnie sprowadzić go do upadku, jak niewspółmierna drożyzna surowca w stosunku do wartości rynkowej tarcicy.

Bo przecież tylko z zarobku, tzn. z różnicy cen, zapłaconych za surowiec i całego szeregu innych pozycyj, składających się na bierną stronę budżetu produkcyjnego tartacznika — i cen, uzyskanych ze sprzedaży mat. tartych, przemysłowiec jest w stanie płacić odsetki tytułem zaciągniętych zobowiązań płatniczych, uiszczać podatki tak państwowe, jak i komunalne, opłacać robociznę itd.

Gdy tych zysków niema, to rzecz jasna, zakład wcześniej czy później traci rację bytu, jako jednostka przemysłowa, produkująca nie drewno, lecz... deficyt.

A przed widmem utraty bytu z przyczyn wyżej podanych, stoi szereg zakładów przemysłowo - drzewnych w Wielkopolsce i na Pomorzu. Wiadomo wszak każdemu, że w tym względzie źródłem zła jest z jednej strony brak odpowiednich i dogodnych kredytów dla zaspokojenia najżywotniejszych potrzeb przemysłu drzewnego, związanych z kupnem surowca i z procesem handlowym produkcji, z drugiej zaś — drożyzna tegoż surowca, jaka w porównaniu z innemi częściami kraju, w zachodniej dzielnicy występuje najsilniej.

Jest to objaw, niestety, stały i dlatego bardzo niebezpieczny dla zagadnienia rozwoju tartacznictwa na ziemiach zachodnich. Najlepszym dowodem nienaturalnego obniżenia się poziomu zdolności przeróbczej tartaków, może służyć fakt, że w ciągu 1928 r. przem. tartaczny województwa poznańskiego i pomorskiego z powodu drożyzny surowca i braku dostatecznych kapitałów obrotowych, mógł tylko przerobić jednę trzecią tej ilości surowca, do jakiej zasadniczo jest technicznie przygotowany.

Właśnie ten fakt rzuca jaskrawe światło na niezdrowe warunki gospodarcze, jakiemi jest otoczony tutejszy przemysł tartaczny. Rychłe przeciwdziałanie inwazji dalszych następstw, mogących z łatwością podkopać byt tartacznictwa, jest nakazem zdrowego rozumu gospodarczego. Jeśli na podstawie wyników sprzedaży drewna użytkowego w lasach państwowych można stwierdzić niejednokrotnie znaczną różnicę w cenach, osiąganych przez nadleśnictwa w zachodniej Polsce i w innych częściach kraju, to samorzutnie wyłania się pytanie: dlaczego w Wielkopolsce i na Pomorzu ceny na drewno surowe w lasach państwowych są najwyższe?

Nieco głębszy wgląd w istotę sprawy pozwala stwierdzić, że kredytowanie w D. L. P. należności za zakupiony surowiec przez tartacznika, stoi tu w prostym związku z drożyzną surowca. Innemi słowy te kredyty (tak napozór wielkie dobrodziejstwo) stają się czynnikiem ujemnym w sensie ekonomicznym. Na submisjach przemysłowcy, wyposażeni w potrzebne gwarancje bankowe i dające rękojmię należytego wywiązania się z odnośnych zobowiązań, wyzyskują w D. L. P. kredyt na okres 6—9 miesięcy z określonym podziałem rat amortyzacji długu.

Ta stosunkowa łatwość uzyskania kredytu w tej formie w D. L. P. daje asumpt do ofiarowania wysokich cen, wyższych niż w innych dzielnicach kraju i jest zawiązkiem przyszłych trudności w zbycie produkcji tartacznej, jakie stawia tartacznika w pozycji nieraz bez wyjścia. Z wyrobionego materjału w ciągu 1928 r. ulokowano ok. 40 proc zagranicą, przeważnie na rynku niemieckim, ok. 20 proc. sprzedano na zapotrzebowanie krajowe, reszta zaś, tj. **ca 40 proc. dotąd znajduje się na składach tartacznych,** napotykając na znaczne trudności zbytu, ponieważ niski poziom cen rynkowych na tarcicę nie daje możności zrównania się z nim cenom na-

mat. tarte, wykalkulowanych przez producenta z pewnym zyskiem na podstawie cen, zapłaconych za surowiec w sezonie 1927—28, które, jak wiadomo, kształtowały się wysoko. Możnaby całą winę za drożyznę surowca w zach.-polskich l. p. zwalić na przemysłowców, jako nieumiejących racjonalnie i celowo wykorzystać kredytowanie zobowiązań, gdyby strona sprzedająca była wolna od wszelkich zarzutów natury fiskalnej, związanych z procesem sprzedaży drewna drogą przetargów.

Tak długo, jak kupiec - tartacznik będzie uzależniony od kredytów w l. p., warunki bytowania przem. drzewnego kr. zach. będą zawsze ciężkie. Oto dlaczego wydatna pomoc finansowa ze strony banków na cele zakupu surowca, pomoc uzyskana drogą żmudnych i uciążliwych starań, na warunkach, uniemożliwiających uprawianie wyścigu w podbijaniu cen na surowiec, może odegrać rolę czynnika radykalnej poprawy stosunków w zach. polskiem tatarcznictwie.

Cement portlandzki.

(Ciąg dalszy).

Tak zwane wypalanie na portland — klinkieru, odbywa się obecnie w piecach rotacyjnych. Piec taki, mający kształt rury w wielkościach od 36—100 metrów, a 3 metry średnicy, wyłożony wewnątrz ogniotrwałą masą, może wytrzymać temperaturę 1500 stpni C, do jakiej dochodzi mieszanina w strefie spiekania.

Nadaje się mu zwykle słabe pochylenie w stronę wylotu prażonki i wspiera na rolkach, na których spokojnie się obraca. Zapomocą przenośnych pasów piec uzyskuje dwie chyżości, tj. jeden obrót, albo trzy obroty na minutę. Opala się taki piec rotacyjny najczęściej pyłem węglowym, wrzucanym przy pomocy urządzenia ślimakowego.

Ciężar pieca o 70 m długości, o 2,5 m średnicy na krańcach, a 3 m w strefie spiekania, wyłożonego cagłą ogniotrwałą, wynosi okrągłe 500 ton, a dla utrzymania go w ciągłym ruchu wystarcza silnik o mocy 20 KM. Przy umiejętnej obsłudze wyłożenie ogniotrwałe może trwać kilka lat.

Wypalona i nieco spieczona masa wychodzi z pieca w postaci większych lub mniejszych kawałków, które należy sztucznie chłodzić w celu dalszej obróbki. Nowsze cementownie polskie posiadają bardzo ekonomiczne urządzenia, które wykorzystują ciepło, wydobywające się ze spalonego klinkieru.

Ciepło gazów z dwuch pieców rotacyjnych jest w stanie wytworzyć taką ilość pary, która wystarcza do utrzymania pełnego ruchu danej fabryki, a oszczędność paliwa jest znaczna, gdyż dochodzi do 40 ton na dobę w średniej cementowni.

Dalsza przeróbka klinkieru polega na kruszeniu go i dokładnem mieleniu. Podczas mielenia dodaje się d cementu 2 procent surowego gipsu w celu unormowania czasu tężenia.

Stopień zmielenia cementu ma duży wpływ na jego własności wiążące, ponieważ grubsze ziarenka odgrywają rolę tylko mechanicznej domieszki, podobnie, jak piasek. Podług przepisów, nie powinien pył cementowy pozostawać na sicie o 900 otworach na 1 cm² więcej nad 2 procent, a na sicie o 4.900 otworach na 1 cm² więcej nad 20 procent całej ilości. Obecnie większa część fabryk wyrabia proszek, pozostawiający na sicie o 900 otworach na 1 cm² 0,2 do 1proc., a na sicie o 4.900 otworach na 1 cm² 8—12 proc. całej swojej wagi. Cement portlandzki, zarobiony wodą w ilości do 28 procent, daje ciasto, które po pewnym czasie twardnieje. Okres twardnienia ciasta, utworzonego z cementu i wody, nazywa się **czasem twardnienia.**

Znane są cementy szybko i wolno wiążące. Podług przepisów normalnych, początek tężenia cementu nie powinien następować wcześniej, jak po 30 minutach, a ukończenie nie może trwać dłużej nad 10 godzin. Po związaniu cement porlandzki w dalszym ciągu twardnieje na powietrzu lub w wodzie i osiąga największą wytrzymałość dopiero po sześciu miesiącach. Stosowanie wody gorącej wpływa na skrócenie czasu tężenia; morska woda przedłuża okres tężenia, mróz podczas tężenia działa szkodliwie, natomiast na stężony cement nie wywiera żadnego wpływu.

Bardzo ważną rzeczą jest przechowywanie cementu i jego przewóz. Nie może on pod żadnym pozorem być wystawionym na działanie wilgoci, ponieważ kamienieje na twarde bryły i staje się bezużytecznym.

(Dokończenie nastąpi).

Walne zebranie członków Zw. Przem. Drz. w Poznaniu.

W dniu 7 lutego r. b. o godz. 15 odbyło się na sali „Strzechy Budowniczych" w Poznaniu, walne zebranie członków pozn. Zw. P. Drz. według ustalonego porządku dziennego.

Zebranie zagaił prezes Zw. p. Bystrzycki, witając członków i gości w osobach p. dyr. Doermana i p. dyr. Alkiewicza, oraz prosząc zebranych o wzięcie żywego udziału w obradach, przytem stwierdzając, że zebranie zostało prawomocnie zwołane.

Na propozycję p. B., został powołany na przewodniczącego obrad zebrania odnośnie p. 1, 2 i 3 porządku dziennego, p. dyr. Kolski, który przyjmując wybór, przeczytał porządek dzienny obrad, poczem udzielił głosu skarbnikowi Zw. p. Paetzowi.

Sprawozdawca stwierdził stan kasy z dn. 15-go stycznia b. r., wynoszący zł 1.319.94 (wydatki — łącznie zł 9.873,21; wpływy — łącznie zł 11.193,15). Wykaz szczegółowy pozycyj rozchodowych i przychodowych, jako wykonanie budżetu na 1928 r., przedłożono w odbitkach zebranym członkom.

Poruszając techniczne warunki pracy Związku, sekretarz p. Potoczny nadmienił, iż uległy one znacznej poprawie z uwagi na posiadanie własnego lokalu, co w wysokiej mierze ułatwia pracę. Stwierdza, że ostatnie walne zebranie, którego mocą uchwały został wybrany obecny zarząd, odbyło się dnia 1 marca 1928 r.

Informacyjne czynności sekretarjatu objawiają się w wysyłaniu członkom zawiadomień i komunikatów w formie okólników. Było rzeczą konieczną również umieszczać komunikaty w prasie. Sytuacja na terenie współpracy członków z organizacją znacznie się polepszyła i zainteresowanie członków pracami zarządu ustawicznie się wzmaga. P. Potoczny w imieniu zarządu wyraził pragnienie goszczenia w biurze jaknajwiększej ilości członków, prosząc jednocześnie, by członkowie dzielili się z zarządem swemi sprawami, wchodzącemi w zakres kompetencji Związku. Ta wzajemna wymiana myśli i, w ten sposób nawiązanie ściślejszego kontaktu, przyczyni się do szerszej działalności Związku. Omawiając sprawę reformy taryf kolejowych, mówca podkreślił, iż udział Związku w pracy nad reformą taryf, wymagał dwukrotnej bytności zarządu na odnośnych konferencjach w Warszawie. Ustalenie projektu reformy taryf drzewynch, pochłonęło kolosal-

ną pracę, ze względu na znaczną ilość materjału, oraz potrzebnych w tym celu danych. Wnioski Związku w tej materji zostały R. N. przedłożone na piśmie.

Po przeczytaniu przez dyr. p. Kolskiego sprawozdania kom. rew., zostało ono jednomyślnie przyjęte przez walne zebranie, które na wniosek tejże komisji, udzieliło zarządowi absolutorjum.

Skład kom. rew. na 1929 r. uchwałą zebrania pozostał bez zmiany.

W sprawie budżetu na rok 1929, p. Bystrzycki, objąwszy przewodnictwo, wyraził potrzebę podwyższenia budżetu, co jest w łączności ze szerszą działalnością Związku. Preliminowany budżet, jaki zebranym członkom również przedłożono do rozpatrzenia, w wydatkach zamyka się sumą zł 13.125, w dochodach — zł 14.000.

W dyskusji nad kwestją ustalenia rocznych składek członkowskich, zabierali koljno głos p. p. Szmaj, Klessa, Bystrzycki, Urbański, Furman, Kaliszewski, Leitgeber, Polaszek, Drabiński, Kolski i Dirska.

Stawiane wnioski w tej materji zmierzały do ustalenia wysokości składek w stosunku bądź to do obrotów przedsiębiorstw, bądź też — do ilości traków. M. in. p. Szmaj wniósł projekt uchwalenia zasadniczej składki w pewnej maksymalnej wysokości z tem, że dla większych przedsiębiorstw wysokość ich obowiązywałaby w stos. do ilości traków, przyczem projektodawca wypowiedział się za nieznaczną redukcją składek od traka.

W odpowiedzi na to, p. dyr. Leitgeber, nie wysuwając konkretnej propozycji, zwrócił uwagę, że dotąd nie wie, czy wogóle zakłady Pozn. Sp. Drz. będą w tym roku obrabiały drewno.

P. Urbański, podnosząc korzyści, osiągnięte z prac Związku, wypowiedział się za ustaleniem składki w wys. 240 zł, przytem wskazał na dobrą organizację robotników w przemyśle, którzy płacą 150 złotych rocznie tytułem opłaty członkowskiej na rzecz swych organizacyj.

P. Drabiński nie wyraził zgody na płacenie równych składek, uzasadniając swe stanowisko posiadaniem małego tartaku, zaznaczył atoli, iż należy do Związku dlatego, ponieważ pragnie popierać organizację. Postawił wniosek płacenia od traków.

Ostatecznie przyjęto propozycję p. Klessy, która przewiduje zasadniczą składkę roczną w wys. 240 złotych, przyczem dla przedsięb., posiadających mniej niż 2 traki lub więcej, składki ustala zarząd według własnego uznania. Dla nowowstępujących członków obowiązuje połowa wysokości składki bez opłaty wpisowego. Ulga ta jest ważna na przeciąg roku.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ulepszenia w konstrukcji traków.

We wszystkich europejskich krajach, najgłówniejszą maszyną, służącą do przecierania drewna jest poziomy trak. Amerykański sposób przecierania drewna, za pomocą pił taśmowych w Europie jeszcze się nie rozpowszechnił i budową tych warsztatów są zajęte tylko b. nieliczne fabryki maszyn. Z tego też względu, wysiłki wynalazców i konstruktorów w tej dziedzinie idą w kierunku ulepszenia tak całości, jak i w poszczególnych częściach zasadniczej maszyny tartacznej, jaką jest trak.

1. Ogólne ulepszenia w konstrukcji traków.

Przy uprzedniem brusowaniu, mających być przetartemi — kloców, wydajność traku, jak wiadomo, zmniejsza się prawie o dwa razy, gdyż z początku kloc obrzyna się na brus, a następnie — brus powinien być przetarty na deski.

Żeby tego uniknąć, wynalazca J. Schmidt skonstruował taki trak, przy którym górne i dolne poprzeczki ramy trakowej są wydłużone w jedną stronę. W przedłużonych tych poprzeczkach, ustawia się osobna piła z boku i na zewnątrz traku. Do piły tej ułożony jest specjalny tor z osobnemi wagonetkami, równolegle do toru zasadniczego. Przez taki więc trak przechodzi jednocześnie jeden kloc i jeden brus, przyczem boczna piła brusuje okrągłe kloce a reszta, wewnętrznych pił traku, w tymże czasie przeciera wcześniej przygotowany brus na deski.

Wynalazcy tej maszyny nie można odmówić pomysłowości konstrukcji, dlatego że ci sami trakowi (w najgorszym wypadku można dodać chyba jeszcze jednego robotnika do pomocy) i ta sama maszyna przeciera od razu dwa kloce. Oprócz tego, do wypiłowywania brusów, do czego często używane są 2 lub 4 piły, niema potrzeby używać osobnego traku, który może pracować dużą ilością pił.

Drugi wynalazca, niejaki Wiche poszedł jeszcze dalej i proponuje pionowy trak, mogący jednocześnie przecierać kilka kloców naraz, leżących tak obok siebie, jak i jeden na drugim. Sens tej konstr. polega na tem, że między każdą parę zwykłych podających wałków traku, tj. między górnemi i dolnemi walcami, mieszczą się specjalnego rodzaju, międzypostępowe walce, dzielące przestrzeń między pierwszemi na dwie, trzy lub cztery osobne przestrzenie, mogące przyjąć dwa, trzy lub cztery kloce, z których dwa leżą obok siebie, a dwa jeden na drugim. Te międzyodstępowe walce są urządzone w ten sposób, że dolne kloce przeciskane są przez nie z góry, a wierzchnie — z dołu. Całe, międzyodstępowe urządzenie łatwo może być usunięte i trak powraca do normalnej pracy. Włączając to lub inne urządzenie, maszyna może być przygotowana do przyjęcia 2, 3 lub 4 kloców naraz. W wypadku przecierania kloców, leżących jeden na drugim, wynalazca proponuje dolne kloce puszczać cieńszym końcem, a górne — grubszym.

Do przecierania cienkich kloców powyższy wynalazek przypuszczalnie będzie miał praktyczne zastosowanie.

Na wiosennej wystawie lipskiej demonstrowany był pionowy trak, w którym pochylenie pił jest ściśle sharmonizowane z podsówem klocu, dzięki czemu piły pracują wszystkiemi swemi zębami i kierunek ich na całej płaszczyźnie jest jednakowy w ciągu całego czasu tarcia. Ta okoliczność umożliwia stosowanie pił o grubości zaledwie 1 i pół mm. Wydajność tego traku w ciągu 8-godzin. dnia pracy wydała, co prawda, tylko 1600 stóp kwadr., lecz przy 18 piłach i grubości przecieranego kloca o 30 cm średnicy. Przy takich warunkach pracy wydajność ta, powinna być uważaną za bardzo wysoką.

W ostatnich czasach zjawił się na rynkach Niemiec nowy typ traka o wahadłowej ramie. Prawdę powiedziawszy, konstrukcja traka o wahadłowej ramie, znana już jest od przeszło 30 lat. Jego wynalazca, inżynier Zarling, przy konstruowaniu go, wzorował się na pracy ręcznych pilarzy. Przy przecieraniu kloców piłą ręczną, ta ostatnia zakreśla łuk, robiony rękami, jak promieniem, którego środek znajduje się w ramieniu. Do eksploatacji tego wynalazku, zbudowano w Rydze fabrykę p. n. „Stella". Jednakże oprócz Rosji i to w bardzo nieznacznej ilości, nigdzie indziej traki te nie

znalazły ani zastosowania, ani naśladownictwa. Od kilku lat zaledwie, konstrukcja ta znów została wskrzeszoną w Niemczech, lecz ze znacznemi zmianami, nie pozbawionemi oryginalności. Zasada wahania się pozostała ta sama, lecz wierzchnie, podsuwowe i przyciskające walce, jakie w zwykłych trakach ustawiane są z góry do dołu, w tym wypadku ustanowione są z dołu do góry.

Wobec tego, górna część obudow. jest zupełnie otwartą i wszelkie urządzenia podsuwu i przyciskania kloca znajdują się w dolnej części maszyny. Trak ten jest lekki i z tego tytułu łatwo może być przenoszony, lecz posiada i swe braki, jak boczny zapęd z pasem nad podłogą, mała szybkość pił — od 67—87 m na minutę, a oprócz tego zasadniczy brak wahających się łożysk ramy.

(Dokończenie nastąpi).

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Grabowno D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 23. stycznia 1929 r.

Dąb	III—V kl.		za m3	105.22	zł
„	szczapy użytkowe II kl.		za mp.	30.40	„
„	wałki	„	„	25 00	„
„	szczapy opałowe		„	19.08	„
„	wałki	„	„	14.53	„
Grab	szczapy	„	„	18.50	„
„	wałki	„	„	17.00	„
Klon	szczapy	„	„	17.00	„
Brzoza	„	„	„	17.50	„
„	wałki	„	„	13.00	„
Olcha	szczapy	„	„	17 35	„
„	wałki	„	„	15.33	„
Sosna	szczapy	„	„	18.87	„
Świerk	„	„	„	14.03	„
„	wałki	„	„	12.00	„

KATOWICE. Podaż kopalniaków dość obfita, jednak, skutkiem zasp śnieżnych i utrudnionego w związku z tem dowozu do stacyj naładowawczych, jak i z powodu nieuregulowanych transportów kolejowych, znaczne ilości materjału są w drodze. Z tych też przyczyn na tutejszym rynku zapasy są dość szczupłe, jednak, w stosunku do zapotrzebowania, narazie wystarczające. Cena drzewa kopalnianego poszła ostatnio w górę o 10 proc. na miejscu tarcia. Wobec tego dostawcy kopalniaków wystąpili o podwyżkę dotychczas płaconych cen dol. 4.75 na dol. 5. Obecnie toczą się w tej sprawie pertraktacje, przyczem jednak zarządy kopalń, nie chcąc dopuścić do dalszego obciążenia kosztów produkcji, oraz w obawie, że, w razie zapowiadanego podniesienia taryfy kolejowej, nastąpi dalsza zwyżka — na żądania te się nie godzą. Toczące się obecnie rokowania idą więc bardzo opornie i prawdopodobnie wejdą w stan przewlekły.

MATERJAŁY BUDOWLANE.

WARSZAWA. Na rynku materjałów budowlanych płacono, przy zwykłych warunkach kredytowych, tj. na weksle trzymiesięczne, z wyjątkiem cementu, który sprzedaje się tylko za gootówkę: cegła loco cegielnia podmiejska za 1.000 sztuk zł 75 do 85, fracht 15—20, zwózka na budowę 10—15, razem więc cena cegły loco budowa wynosi 110—115, cegła górnośląska loco cegielnie Górny Śląsk kosztuje zł 65—70 plus frach do Warszawy zł 32—35, loco budowa cegła śląska kalkuluje się więc nieco taniej i można ją otrzymać za 110 zł.

Magistrat warszawski podaje notow. cegły loco budowa 120—140. Cement, zasadnicza cena syndykatu 8.85 za 100 kg f-co wagon Warszawa, cena więc beczki 200 kg franco wagon Warszawa wyniesie zasadniczo zł 8.85, plus 8.85, plus 3.40 opakowanie, plus 0.20 stempel, to jest razem zł 21.30, beczkę więc cementu 200 kilową dostać można loco skład za zł 24, a loco budowa za zł 26; magistrat notuje bez dostawy 22.50, z dostawą 23.50. Wapno różnych gatunków, f-co wagon Warszawa, kosztuje za tonę; kadzielnia gat. I zł 55, II 50, III 55, Jaworznia Kielecka I gat. 55, Piechcin poznański 50 zł, Zagórze I gat. 45 zł, Częstochowskie, Rudnickie, Sosnowickie 38 do 40 zł, zwóz na skład i ze składu na budowę kosztuje od 15 do 20 zł od tony, tak, że cena najlepszego wapna, loco budowa, dochodzi do 75 zł. Wapno lasowane za m^3 z dostawą na budowę zł 45; magistrat notuje: wapno bez dostawy 60 zł, z dostawą 66 i pół, lasowane z dostawą 50 zł, gips za 100 kg loco skład, murarski 11 zł, sztukatorski 12 zł, specjalny 14 zł loco budowa, wszystkie te gatunki o 1 zł drożej. Co się tyczy cegły, to tendencja jest nadal słaba, gdyby jednak ruch budowlany na wiosnę był duży, to w takim razie, liczyć się trzeba ze zwyżką, obecne bowiem zapasy na cegielniach, są nieznaczne przy słabej konjunkturze w ostatnich miesiącach cegielnie nie starały się o zwiększenie produkcji, wszystko więc zależy od wysokości kredytów budowlanych na wiosnę. Projekty utworzenia nowego biura dla cen cegły, tym razem już nie przy Banku Gospodarstwa Krajowego, nie miały i nie będą miały żadnego praktycznego znaczenia. Jeżeli chodzi o cement, to coraz częściej pojawiają się pogłoski, o możliwej podwyżce, co byłoby bardziej prawdopodobne w razie podwyższenia cen węgla, jak wiadomo bowiem na 11 bm. zapowiedziany został strajk węglowy na G. Śląsku, o ile robotnicy nie dostaną podwyżki. Wapno ma tendencję ustabilizowaną, a nawet nieco zwyżkową. Gipsy bez zmiany.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa:

Dnia 8. 2. 1929 r., na żyto: 32,00—32,50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Transakcje drzewne. F-a B. Krygier sprzedała z majątku Bostyń około 6.000 m. sz. dębiny f-mie I. Goldberger, Danziger Holzeksport, Gdańsk. F-a Gordon, Warszawa, sprzedała f-mie Lewitt, Warszawa (Kopalniak, Katowice) 4.000 m. sz. kopalniaków fr. wag. st. Łochów. Hr. Ślizień sprzedał f-mie Tenas, Warszawa (Brawerman i S-ka) objekt leśny, leżący w odległości 12 km od Domaszowa, za cenę ok. 90.000 dol. F-a B. Krygier, Warszawa, sprzedała 2.500 m. sz. olchy fornierowej z majątku Bostyń f-mie Kabak i Rubinstein, Warszawa. Hr. Jakób Potocki sprzedał tegoroczne poręby leśne swoich posiadłości w okolicy Brześcia n/Bugiem f-ie Wertheim i S-ka, Warszawa. P. St. de Rosenwerth sprzedał ze swoich posiadłości koło Białej Podl. ok. 300 ha lasu f-mie Schwarz i Czarny, Biał. Podl., uzyskując za sosnę dol. 5.50, za dębinę dol. 7.50 i za kopalniaki dol 2.00 za m. sz. na pniu. Nadmienić wypada, że drzewo to należy zakwalifikować, jako wyborowe. F-a Krygier, Warszawa, sprzedawała całą dębinie z obszarów, przeznaczonych na regulację serwitutów w majątku Bostyń f-mie Rotstein i Steiner, Warszawa.

PROTOKÓŁ

Walnego Zebrania **Oddziału Poznańskiego Związku Zawod.** Leśników w Rzplitej Polskiej z dnia 30-go grudnia 1928 r.

(Ciąg dalszy).

Z Funduszu wdów i sierot udzielono 2-ch pożyczek w kwocie 300 i 500 zł, które zostały zwrócone wraz z 10 proc. odsetkami.

Z Kasy Pośmiertnej wypłacono w roku sprawozdawczym 1.777 zł i to:

Rodzinie po śp. kol.	Pawelczyku	410 zł.
„ „ „ „	Jaeschke	449 „
„ „ „ „	Jajczyku	453 „
„ „ „ „	Świgoniu	465 „

Piąty zmarły członek, śp. kol. Rektorowski, nie był ubezpieczony. Kurendą zebrano dotychczas na rzecz rodziny tegoż 137 zł, oraz na rzecz rodziny śp. kol. Luszczyńskiego 237,05 złotych.

Na zwrot pożyczonych z kasy Oddziału 500 zł na zapomogę dla 2 podróżujących po lasach Poł. Ameryki leśnikach, wpłynęło w roku bież. dalszych 262 zł. Pozostało do zwrotu 20 zł, które zapłacą inicjatorzy zapomogi, jeżeli nie wpłyną dobrowolne składki.

Na dom akademicki wpłynęło 55 zł. Pozostało 445 zł, zechcą zarządy kół w możliwie prędkim czasie zebrać.

Na nagrody konkursowego strzelania Wlkp. Związku Myśliwych wyasygnowano 50 zł.

Zestawienie preliminarza budżetowego Oddziału na rok 1929 nastąpi po otrzymaniu preliminarzy kół miejscowych, które zechcą takowe przesłać do 7 stycznia. Koło Wronki już przysłało swój preliminarz.

Zebrań odbył zarząd Oddziału w roku sprawozdawczym 8, zebrań gajowych — 1, konferencyj leśniczych państw. i prywatnych — 1, naleśniczych i zarządców pryw. — 1.

Brano udział w 3-ch zjazdach w Warszawie: w zjeździe delegatów, przewodniczących Oddziałów i gajowych. Wysłano memorjał w sprawie gajowych.

Sąd koleżeński nie załatwił jeszcze przekazanej mu jednej ze spraw.

Komisja kwalifikacyjna załatwiła jedną sprawę, a drugą będzie się musiaza zaraz zająć nowowybrana komisja kwalifikacyjna, gdyż jeden z członków dotychczasowej komisji opuścił teren Oddziału, jego zaś zastępcy nie udało się na dzień wyznaczony zebrać kompletu członków dla załatwienia wspomnianej sprawy.

Do biura pośrednictwa pracy posad wpłynęło 13 zgłoszeń, z których 5 załatwiono odmownie, jako pochodzących od nienależących do Oddziału, 3 członkom wskazano posady, 1 skierowano do Głównego Zarządu, 2 wystarano się o kilkutygodniowe zatrudnienie i 4 członkom wystarano się o bezpłatne ogłoszenie w „Rynku Drzewnym".

Dalej zawiadamia sprawozdawca, że referat pośrednictwa posad przy Głównym Zarządzie poleca dużo wolnych miejsc. Odnośny komunikat został zamieszczony w ostatnim numerze „Rynku Drzewnego" i „Przeglądu Leśniczego".

Oprócz istniejącej już dawniej Sekcji Urzędników Państwowych I kat., utworzono Sekcję Leśniczych Państw. i Sekcję wyższych urzędników leśnych prywatnych i samorządowych. Sekcja leśniczych prywatnych jeszcze nie jest zorganizowana. Przewodniczącym Sekcji wyższych urzędników prywatnych został obranym kol. Miśko. Zarząd Sekcji leśniczych państw. ukonstytuował się w następującym składzie: kol. kol. Izydorski — przewodniczący, Zaborski — zastępca, Kaźmierczak — I ławnik, Prymas — II ławnik, Budniak — III ławnik. Sekcja urzędników państw. I kat. wykazała za czas trwania wielką ruchliwość.

Na wniosek prezesa zdaje skarbnik Oddziału kol. Buczkowski relację z czynności kasowych i wymienia koła, które zalegają ze składkami oraz porusza opłatę za broszury „Życie Zawodowe". Proponuje potrącenia 25 proc. na rzecz kół umniejszyć o 5 proc., którebу można przeznaczyć na abonament „Życia Zawodowego". Zaległości z r. 1928 r. i wcześniejsze uiszczą koła niezależnie od tego.

Następuje odczytanie protokułu rewizji kasy i Funduszów Oddziału za czas od 10. 12. 1927 do 30. 12. 1928 r., przez członka komisji rewizyjnej kol. Niebieszczańskiego.

1. Kasa Oddziału wykazała w dochodach	5.606.63 zł
w rozchodach	5.553.60 „
Pozostaje za rok 1929	53.03 zł
2. Fudusz wdów i sierot — Bank Kwilecki i Potocki. Saldo gotńwkowe per 30. 12. 1928 r. wynosi	3.504.— zł
w akcjach	241.— „
Ogółem	3.745.— zł
3. Fundusz pośmiertny — Bank Miasta Poznania Saldo na 30. 12. 1928 r. wynosi	1.342.— zł
Stan majątku wszystkich kont wynosi	5.140.03 „

(Ciąg dalszy nastąpi).

SPRAWOZDANIE.

Walnego zebrania Koła Lokalnego Wronki Zw. Zaw. Leśnik. R. P., odbytego we Wronkach dnia 23 grudnia 1928 r.

Po zagajeniu zebrania przez przewodniczącego Koła p. inż. Borczyńskiego i stwierdzeniu ilości (9) członków obecnych, powitał przewodniczący obecnych hasłem „Darz Bór", dziękując im za przybycie. Przeczytano i przyjęto następujący porządek obrad:

1. zagajenie.
2. odczytanie protokółu z ostatniego zebrania.
3. referat kol. Bogackiego z dziedziny łowiectwa.
4. sprawozdanie roczne przewodniczącego, tj. organizacyjne i kasowe; wniosek o udzielenie absolutorjum.
5. wybór przewodniczącego Koła na rok 1929.
6. wybór delegata leśników prywatnych w miejsce pana Tokarskiego.
7. sprzedaż broszurki, wydawanie deklaracyj wstępu, przyjmowanie zaległych i bieżących składek.
8. wolne wnioski.
9. zakończenie.

Przeczytany protokół z ostatniego zebrania przyjęto do zatwierdzającej wiadomości.

Referatu p. Bogacki nie wygłosił z powodu nieobecności na zebraniu, spowodowanej służbowym urlopem; referat ten wygłosi p. Bogacki na następnem zebraniu.

Następnie wygłosił przewodniczący w krótkich słowach sprawozdanie roczne z działalności Koła i sprawozdanie kasowe za rok 1928; przewodniczący stwierdził m. in., że na początku roku sprawozdawczego było w Kole 36 członków; w ciągu roku ubyło 4 a przybyło 2, wobec tego na rok 1929 przechodzi w Kole 34 członków.

Ponieważ w obręb Koła wchodzą wyłącznie sówkowe rewiry, obarczone anormalną pracą, związaną z klęską sówki chojnówki, przeto z braku czasu odbyto w ciągu roku tylko 2 zebrania; wyrażono nadzieję, że po uporaniu się z pracami zalesieniowemi będzie można częściej spotykać się na zebraniach oraz, że na tych zebraniach zgromadzać się będzie w większym zastępie brać leśna; ostatnie zebranie świeciło pustkami a szczególnie podpadła nieobecność ani jednego członka z państwowego nadleśnictwa Potrzebowice oraz lasów prywatnych.

Dochód		Rozchód	Uwagi
131,07	Saldo	131,02	gotówka w kasie
658,00	składki związkowe	504,70	wysł. do Okręgu
1,50	wpisowe do związku	3,—	„ „ „
94,00	kasa pośmiertna	94,00	„ „ „
52,00	broszurki z życia zawodowego	26,00	„ „ „
4,00	składki dla Inż. Perkitnego	4,00	„ „ „
410,00	dla wdowy po śp. Pawełczyku	410,00	wypłacono wdow
—	prenumerata pism	96,95	
—	wydatki kancelaryjne	12,00	
0,20	sprzedaż regulaminu	—	
0,10	dary z łaski	—	
—	doręczenie listowemu	2,10	
—	portorja	15,90	
—	telefon	1,20	
1.350,87 zł	r a z e m	1.350,87 zł	

Następnie Zebranie udzieliło przewodniczącemu absolutorjum i przystąpiło do wyboru przewodniczącego na rok 1929; głosowano tajnie za pomocą kartek i wybrano dotychczasowego przewodniczącego, tj. p. inż. Borczyńskiego; tenże wybór przyjął i podziękował za udzielone zaufanie, prosząc o jaknajwiększą pomoc w pracy dla Koła i Związku.

Delegata leśników prywatnych w miejsce p. Tokarskiego, który ze Związku wystąpił, nie można było wybrać z powodu nieobecności leśników prywatnych, o czem już wyżej wspomniano.

Następnie sprzedano kilka broszurek z życia zawodowego oraz zebrano zaległą składkę, bieżącą zaś składkę uchwalono zebrać i odstawić po Nowym Roku przy wypłacie poborów; również składkę na „Dom Leśników".

W wolnych wnioskach, zdał sprawozdanie p. Zieliński z zebrania sekcji państwowych leśników, którego tut. Koło w swoim czasie wybrało na swego delegata tejże sekcji; pan Zieliński podał do wiadomości, że zarząd tejże sekcji ukonstytuował się w sposób następujący:

P. Izydorski — nadleśnictwo Wanda — przewodniczący, p. Zaborski — nadleśnictwo Wanda — zastępca przewodniczącego, p. Kaźmierczak — nadleśnictwo Leszno — I ławnik, p. Prymas — nadleśnictwo Sieraków — II ławnik, p. Budniak — nadleśnictwo Czeszewo — III ławnik.

Referent oświadczył, że na zebraniu rozważano dwie możliwości, a mianowicie poszczególni członkowie tej sekcji wybierają w swojem Kole swego męża zaufania, za pośrednictwem którego przedkładają swoje sprawy do rozpatrywania w zarządzie sekcji, lub też tego delegata nie wybierają a ze swemi sprawami zwracają się bezpośrednio do przewodniczącego tej sekcji.

Przewodniczący Koła podziękował referentowi i dotychczasowemu delegatowi za jego działalność i zwolnił go z tego obowiązku. — W dyskusji, którą otworzył przewodniczący, na temat ten, omawiano dodatnie i ujemne strony tych dwóch systemów, większość argumentów przemawia jednakże za systemem drugim, t. zn. członkowie w swojem Kole delegata nie wybierają, a ze swemi sprawami zwracają się bezpośrednio do przewodniczącego sekcji.

Uchwalono w końcu sprawę tę ponownie rozpatrzeć na następnem zebraniu, w którem prawdopodobnie większa ilość członków weźmie udział, tymczasem zaś należy stosować system drugi, tj. należy w ewentualnych wypadkach zwracać się bezpośrednio do przewodniczącego sekcji.

W końcu przewodniczący Koła przypomniał o walnem zebraniu okręgowem, które ma się odbyć w Poznaniu za tydzień i zachęcił do wzięcia licznego udziału, ponieważ omawiane będą ważne sprawy, m. in. sprawa Kasy pożyczkowej.

Na tem porządek obrad wyczerpano i hasłem „Darz Bór" oraz życzeniem „Szczęśliwych Świąt i Dosiego Roku", przewodniczący zakończył i solwował zebranie.

Przewodniczący Koła:
(—) Inż. Borczyński,
Państwowy nadleśniczy.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin		Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna		Dłużyce		Kopalniaki i inne użytkowe		Drewno opałowe	Bliższe szczeg.		Rodz. sprz.	Uwagi
dnia	godz.				klasa	sztuk	m3	m3	mp.	mp.	W R.D. Nr.	ogłoszenie Nr.		
12. II. 29.	10^{00}	P. N. Gliśnica (kancelarja)	d - pozn.	dąb			2093,28				14		S	w tem † 229,21 m3
	11^{00}	P. N. Wejherowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	889	1499,—							
				buk	I-IV	195	144,—				14		S	
	11^{00}	P. N. Jachcice kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	3749	4025,—		394—		14		S	
	11^{30}	P. N Drawsko (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	II-IV	3060	1175,—	1883—	358—		14		S	
	12^{00}	P. N. Nakło (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	408	365,17	92,81	172—		14		S	
13. II. 29.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna			2571,55							
				jodła świerk			233,38							
				olsza			174,23							
				dąb jesion			69,38				15		S	
14. II. 29.	10^{00}	P. N. Kostkowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV		3607,—				15		S	
	10^{00}	P. N. Wanda (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	4032	1553,—							
				świerk	II-IV	168	143,—							
				olcha	II IV	61	16,67				15		S	
	11^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja	d. - radom	sosna			2040,23				15		S	
	11^{00}	P. N. Leszno (kancelarja)	d. - pozn	sosna	I-IV		3544,—				15		S	w tem † 90,95 m3
	11^{00}	P. N. Wysoka (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	611	187,—							
				świerk	I-IV	351	404,—							
				dąb	I-V	112	92,—							
				osika	I-IV	143	33,19		31,—					
				brzoza	II-IV	42	10,66				15		S	
	11^{30}	P. N Durowo (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1224	866,—							
				dąb	I-V	419	422,—							
				brzoza	I-IV	240	44,81				15		S	
	13^{00}	P. N. Nowogródzkie (sala Straży Ogn. w N.	d.- białow.	sosna						1600—				
				osika					6,—	2000—				
				gat. liśc. tward.						1000—	15	228	S	i 1500 szt. szliprów św.
	13^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d.- radom.	sosna			396,44							
				jodła			354,24							
				świerk			72,42				15		S	
15. II. 29.	11^{00}	P. N. Oborniki (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	4186	1444,—							
				brzoza	I-IV	353	122,27				15		S	w tem sosn. † 275,79 m3
		Książęce Nadl. Strugi-Przygodzice (kancel.)	w. - pozn.	sosna	I-IV	4341	3797,83							
				świerk	II-IV	119	93,35				15	225	S	
16. II 29.	11^{00}	Wielkp. Izba Roln. (Wydział Leśn.)	w. - pozn.	sosna	I-IV		663,18							
				świerk	I-IV		49,57				15	224	S	
18. I . 29.		P. N. Slonimskie (kancelarja)	d.- białow.	sosna świerk			139,—			2610—				
				świerk					2291		15		S	

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Nadleśnictwo Państwowe Czersk, poczta i stacja kol. Czersk, powiat Chojnice sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 15. lutego br. drewno użytkowe z cięć roku gospodarczego 1928/9:

Kłody i dłużyce sosnowe

Los 1. Leśnictwo Łukowo, oddz. 3a, 3b — sztuk 323: 60,14 m3 II kl., 171,79 m3 III kl., 17,49 m3 IV kl. — razem 243,92 m3. Odległość od stacji kol 4—6 km.

Los 2. Leśnictwo Czersk, oddz. 15c — sztuk 349: 2,63 m3 I kl. 69,32 m3 II kl., 187,72 m3 III kl., 30,48 m3 IV kl. — razem 290,15 m3. Odległość od stacji kolejowej 4 km.

Los 3. Leśnictwo Listewka, oddz. 156a, 156g — sztuk 1009: 6,72 m3 I kl.. 76,99 m3 II kl., 437,11 m3 III kl., 59,83 m3 IV kl. — razem 580,65 m3. Oba zręby leżą obok siebie. Odległość od stacji kolej. 6—7 km.

Los 4. Świerkowe drewno użytkowe w stosach — 2,30 m. długości. — Leśnictwo: Juńcza, oddz. 134c, **146c**, 147a, 147c. Listewka oddz. 174o, Odry oddz. **188b**: 14,68 mp. szczap uż. I kl. (ponad 25 cm. średn. w cieńszym końcu) — 90,25 mp. s czap uż. II kl. (od 14—25 cm. w c. k.) — **68**,40 mp. szczap użytk. (od 7 14 cm. w c k.). Razem 173,33 mp. Odległość od stacji kolej 4—8 km.

Ceny należy oferować na los 1 3 przeciętnie za 1 m3, na na los 4 przeciętnie za 1 mp.

Oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia 15. lutego br. godzinie 12-tej. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszcz w Nadleśnictwie.

Nadleśnictwo Państwowe Woziwoda, powiat Tuchola (Pomorze), sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu **15 lutego 1929** drewno kopalniane z cięć roku gospod. 1928—29 z drzewostanów uszkodzonych przez sówkę-chojnówkę w następujących losach:

Los 1. Leśnictwo Zielonka, oddz. 61a, 204 sztuk — 30.18 m³, w tem I kl. 1.34 m³, II kl. 28.36 m³, III kl. 0.48 m³. Odległość od st. kol. 13 km.

Los 2. Leśnictwo Woziwoda, oddz. 154b, 147, 172b, 173b, 146a, 187a, 155b, 3049 sztuk — 590.84 m³, w tem I kl. 377.28 m³, II kl. 194.13 m³, III kl. 19.43 m³. Odległość od stacji kolejowej 10—12 km.

Los 3. Leśnictwo Barłogi, oddz. 139b, 104, 162b, 134a, 136a, 106, 135a, 105, 14590 sztuk — 1463.52 m³, w tem I kl. 406.67 II kl. 921.13 m³, III kl. 135.72 m³. Odległość od stacji kolejowej 13 km.

Los 4. Leśnictwo Legbąd, oddz. 145a, b, 185c, 143, 167b, 169, 223a, 1266 sztuk — 261.82 m³, w tem I kl. 166.68 m³, II kl. 91.04 m³, III kl. 4.10 m³. Odległość od st. kolejowej 10—12 km.

Wałki użytkowe 2 metr.

Los 5. Leśnictwo Zielonka oddz. 64a, 66a, 83, 86a, 96a, 88a, 165 mp. Odległość od st. kol. 10—13 km.

Los 6. Leśnictwo Woziwoda, oddz. 146a, 147a, 187a, 173b, 150, 157, 125 mp. Odległość od st. kol. 10—12 km.

Los 7. Leśnictwo Legbąd, oddz. 169, 143, 185c, 145a, 211, 70 mp. Odległość od stacji kol. 10—12 km.

Nadleśnictwo Państwowe Stronno — powiat Koronowo — stacja kolejowa Koronowo — powiat Bydgoszcz, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu **15 lutego 1929 r.** drewno użytkowe (dłużyce) z cięć roku gospodarczego 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Biała, oddział 113a — sztuk 143 — 107.92 m³, w tem I kl. 3.90, II kl. 39.01, III kl. 62.88, IV kl. 2.13 m³. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 2. Leśnictwo Biała, oddział 113b — sztuk 270, 194.12 m³, w tem II kl. 45.62, III kl. 141.49, IV kl. 7.01 m³. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 3. Leśnictwo Stronno, oddz. 64c — sztuk 437, 856.42 m³, w tem I kl. 344.40, II kl. 397.15, III kl. 114.56, IV kl. 0.31 m³. Odległość od st. kol. 5 km.

Los 4. + Leśnictwo Stronno, oddział 64c — sztuk 165, 293.59 m³, w tem I kl. 103.17, II kl. 142.03, III kl. 47.07, IV kl. 1.32 m³. Odległość od st. kol. 5 km.

Oferty z napisem „Submisja" należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia **15 lutego 1920 r.** godziny 10. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Państwowe Nadleśnictwo Klosnowo, stacja kolejowa Powałki, poczta i powiat Chojnice, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji), w dniu **19 lutego 1929 r.** drewno kopalniane sosnowe z cięć roku **gospodarczego** 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Kłodawa, oddział 10a i leśnictwo Powałki, oddz. 22d i 71c — 2475 sztuk sosnowych kopalniaków I kl. — 4.23 m, II kl. 131.99 m³, III kl. — 39.16 m³, razem 175.38 m³. Odległość od stacji kolejowej Powałki 1.5—5 km.

Oferty z napisem „Submisja" należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia **19 lutego** godz 1 w poł. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Oferty nieodpowiadające warunkom, nie będą uwzględnione.

Państwowe Nadleśnictwa Osie, powiat i stacja kolejowa Osie powiat Świecie Pomorze sprzeda w drodze submisyjnego przetargu (submisji) w dniu 18 lutego 1929 roku drewno użytkowe sosnowe z cięć roku gospodarczego 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Gródek, oddz. 21a — 260 sztuk, I kl. 161.77 m³, II kl. 299.51 m³, III kl. 43.27 m³. Razem 504.55 m³. Odległość od stacji kolejowej 2 do 3 km.

Los 2. Leśnictwo Gródek, oddz. 3 — 302 sztuk, I kl. 88.42 m³, II kl. 295.44 m³, III kl. 60.36 m³, IV kl. 0.80 m³. Razem 445.02 m³. Odległość od st. kol. 0.5 do 1 km.

Los 3. Leśnictwo Zajęczy Kąt, oddz. 37b — 419 sztuk, I kl. 7.14 m³, II kl. 80.57 m³, III kl. 263.10 m³, IV kl. 25.54 m³. Razem 316.35 m³. Odległość od st. kol. 7 km.

Los 4. Leśnictwo Zajęczy Kąt, oddz. 28b — 298 sztuk, I kl. 11.03 m³, II kl. 72.68 m³, III kl. 144.70 m³, IV kl. 8.85 m³. Razem 237.26 m³. Odległość od st. kol. 7 km.

Los 5. Leśnictwo Zajęczy Kąt, oddz. po całym lesie — 165 sztuk, I kl. 6.12 m³, II kl. 56.05 m³, III kl. 68.48 m³, IV kl. 9.62 m³ Razem 140.27 m³. Odległ. od st. kol. 8 km.

Los 6. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. 110a — 590 sztuk, I kl. 14.29 m³, II kl. 97.90 m³, III kl. 280.60 m³, IV kl. 42.90 m³. Razem 435.69 m³. Odległość od st. kol. 4 km.

Los 7. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. 130 — 523 sztuk, I kl. 9.97 m³, II kl. 195.82 m³, III kl. 237.95 m³, IV kl. 37.98 m³. Razem 481.72 m³. Odległość od st. kol. 4 km.

Los 8. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. 82 — 627 sztuk, I kl. 4.82 m³, II kl. 143.96 m³, III kl. 359.54 m³, IV kl. 23.75 m³. Razem 532.07 m³. Odległość od st. kol. 4 km.

Los 9. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. 97 — 929 sztuk, I kl. 12.97 m³, II kl. 168.53 m³, III kl. 378.32 m³, IV kl. 72.05 m³. Razem 631.87 m³. Odległość od st. kol. 4 km.

Los 10. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. po całym lesie — 656 sztuk, I kl. 2.08 m³, II kl. 61.11 m³, III kl. 275.29 m³, IV kl. 71.82 m³. Razem 410.30 m³. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 11. Leśnictwo Osie, oddz. 59, 63, 74, 75, 76 — 318 sztuk, I kl. 35.70 m³, II kl. 124.77 m³, III kl. 140.32 m³, IV kl. 20.09 m³. Razem 320.88 m³. Odległość od st. kol. 2—3 km.

Los 12. Leśnictwo Osie, oddz. po całym lesie — 382 sztuk, I kl. 34.63 m³, II kl. 109.96 m³, III kl. 150.83 m³, IV kl. 33.78 m³. Razem 329.20 m³. Odległość od st. kol. 1—5 km.

Los 13. Leśnictwo Osie, oddz. 56, 116 — 362 sztuk, I kl. 6.79 m³, II kl. 104.22 m³, III kl. 189.20 m³, IV kl. 16.09 m³. Razem 316.30 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 14. Leśnictwo Nowa Rzeka, oddz. 226 — 691 sztuk, I kl. 11.82 m³, II kl. 154.28 m³, III kl. 340.58 m³, IV kl. 47.55 m³. Razem 554.23 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 15. Leśnictwo Nowa Rzeka, oddz. 196a — 284 sztuk, I kl. 2.63 m³, II kl. 69.22 m³, III kl. 146.95 m³, IV kl. 12.71 m³. Razem 231.51 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 16. Leśnictwo Nowa Rzeka, oddz. 225.229 — 309 sztuk, I kl. 4.27 m³, II kl. 70.28 m³, III kl. 148.66 m³, IV kl. 18.42 m³. Razem 242.08 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 17. Leśnictwo Nowa Rzeka, oddz. 197, 168, 200a — 258 sztuk, I kl. 12.25 m³, II kl. 92.79 m³, III kl. 103.06 m³, IV kl. 14.55 m³. Razem 222.65 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 18. Leśn. Orli Dwór, oddz. 126.97, 1934 szt. kopalniaków, I kl. 220.55 m³, II kl. 129.87 m³, III kl. 3.13 m³. Razem 353.55 m³. Odległość od st. kol. 3—5 km.

Oferty z napisem „Submisja" należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia **18 lutego 1929 r.** godz. 13.

Nadleśnictwo Państwowe Cierpiszewo, poczta i stacja Cierpice, powiat Inowrocław, sprzeda przez submisję w dniu 19 lutego 1929 drewno użytkowe sosnowe z cięć roku gospod. 1928—29 w następujących losach:

Los 1. Leśn. Nieszawka, oddz. 78b, 1217 sztuk dłużyc o masie 1063.06 m³, w tem I kl. 64.78 m³, II kl. 418.08 m³, III kl. 546.07 m³, IV kl. 38.13 m³.

Los 2. Leśn. Kąkol, oddz. 153, 1286 sztuk dłużyc o masie 919.30 m³ w I kl. 70.74 m³, II kl. 310.32 m³, III kl. 442.53 m³, IV kl. 95.71 m³.

Los 3. Leśn. Niedźwiadki, oddz. 211, 653 sztuk dłużyc o masie 350.07 m³, w tem I kl. 11.05 m³, II kl. 49.74 m³, III kl. 235.70 m³, IV kl. 53.58 m³.

Los 4. Leśn. Wygoda, oddz. 14b, 36, 56, 826 sztuk dłużyc o masie 301.97 m³, w tem II kl. 11.59 m³, III kl. 159.78 m³, IV kl. 130.60 m³.

Los 5. Leśn. Chorągiewka, oddz. 62c i 28g, 1091 sztuk dłużyc o masie 256.75 m³, w tem II kl. 0.51 m³, III kl. 93.78 m³, IV kl. 162.46 m³.

Los 6. Leśn. Wygoda, oddz. 56, 13, 14b, 36b, 424 sztuk kopalniaków o masie 485.39 m³, w tem I kl. 223.80 m³, II kl. 245.58 m³, III kl. 16.01 m³.

Los 7. Leśn. Chorągiewka, oddz. 62c, 24, 28g, 3715 sztuk kopalniaków o masie 481.32 m³, w tem I kl. 278.10 m³, II kl. 201.49 m³, III kl. 1.73 m³.

Los 8. Leśn. Kakol, oddz. 153, 86 sztuk kopalniaków o masie 10.56 m³ II kl.

Oferty nadsyłać należy do dnia **19 lutego 1929** godz. 11 do kancelarji Nadleśnictwa. Warunki sprzedaży są do przejrzenia w D. L. P. w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Nadleśnictwo Państwowe Solec, poczta Solec, stacja kolejowa Solec, pow. Bydgoszcz, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 20. 11. 29. r. następujące drewno sosnowe, użytkowe z cięć roku gosp. 1928—29:

Los 1. Leśn. Chrosna, oddz. 60a, 61a, szt. 771 — 383.48 m³, a to I kl. 8.14 m³, II kl. 73.16 m³, III kl. 257.12 m³, IV kl. 45.06. Łączny zrąb odległ. od stacji kolej. 8—11 km.

Los 2. Leśn. Chrosna, oddz. 28b, 29a, szt. 711 — 443.79 m³, a to I kl. 4.29 m³, II kl. 91.24 m³, III kl. 298.77 m³, IV kl. 49.49 m³. Łączny zrąb, odległ. od st. kol. 8—11 km.

Los 3. Leśn. Kabat, oddz. 101, szt. 678 — 435.19 m³, a to I kl. 41.30 m³, II kl. 106.24 m³, III kl. 231.55 m³, IV kl. 56.10 m³. Odległ. od st. kol. 8—11 km.

Los 4. Leśn. Trzcianka, oddz. 115b, 146c, szt. 229 — 79.46 m³, a to II kl. 10.71 m³, III kl. 41.63 m³, IV kl. 27.12 m³. Odległ. od st. kol. 6—9 km.

Los 5. Leśn. Trzcianka, oddz. 87a, szt. 943 — 514.23 m³, a to I kl. 21.29 m³, II kl. 126.24 m³, III kl. 294.23 m³, IV kl. 72.68 m³. Odległ. od st. kol. 6—9 km.

Los 6. Leśn. Jezierce, oddz. 126a, szt. 1200 — 986.07 m³, a to I kl. 66.79 m³, II kl. 378.61 m³, III kl. 500.65 m³, IV kl. 40.02 m³. Łączny zrąb, odległ. od st. kol. 6—9 km.

Los 7. Leśn. Jezierce, oddz. 126a, szt. 1099 — 761.32 m³, a to I kl. 70.91 m³, II kl. 245.99 m³, III kl. 303.53 m³, IV kl. 140.80 m³. Łączny zrąb, odległ. od st. kol. 6—9 km.

Los 8. 10434 szt. kopalniaków — 1357.63 m³, a to I kl. 525.17 m³, II kl. 745.20 m³ i III kl. 87.26 m³. Kopalniaki znajdują się w tych sam. oddz. i leśn. co budulec. Oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy odesłać do Nadleśnictwa do dnia 20 lutego 1929 r. godz. 11-tej rano. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Nadleśnictwo Państwowe Drewniaczki, poczta Zelgoszcz, powiat Starogard, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu, następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1929:

Los 1. Leśn. Cisowa Góra, oddz. 41b, szt. 222 — 124.76 m³, a to I kl. 7.11 m³, II kl. 17.76 m³, III kl. 83.22 m³ i IV kl. 16.67 m³, odl. od st. kol. 7 km.

Los 2. Leśn. Cisowa Góra, zbior. szt. 469 — 367.78 m³, a to I kl. 7.75 m³, II kl. 162.88 m³, III kl. 344.57 m³, IV kl. 28.80 m³. Odległość od st. kol. 6—9 km.

Los 3. Leśn. Czarne, zbiorowe szt. 707 — 556.87 m³, a to I kl. 7.75 m³, II kl. 162.88 m³, III kl. 344.37 m³, IV kl. 41.87 m³. Odległ. od st. kol. 5—7 km.

Los 4. Leśn. Zajączek, zbiorowe, szt. 412 — 356.87 m³, a to I kl. 10.82 m³, II kl. 128.52 m³, III kl. 186.89 m³, IV kl. 30.66 m³. Odległ. od st. kol. 3—6 km.

Los 5. Leśn. Bojanowo, zbiorowe, szt. 710 — 538.26 m³, a to I kl. 12.97 m³, II kl. 108.32 m³, III kl. 352.00 m³, IV kl. 64.97 m³. Odległość od st. kol. 3—5 km. W tem sztuki zasinione— Los 1. szt. 87 — 39.14 m³. Los 2 — szt. 309 — 220.88 m³. Los 3 — sztuk 288 — 211.71 m³. Los 4 — szt. 189, 183.61 m³. Los 5 — szt. 382 — 239.41 m³. Oferty z napisem „Submisja" na drewno użytkowe należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia 15 lutego 1929 r. godz. 12. Oferenci winni złożyć wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej ceny kupna.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.